

PORTATYL (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

pl G portatył(o)w (1). ◇ A portatyły (1).

Sł stp brak, Cn: portatyl, Linde XVII i XIX w.: portatyl.

Poświęcony kamień, który kładzie się na niekonekrowanym ołtarzu, aby mógł on być użyty do odprawienia mszy św.; przenośny ołtarz; antimensium, superaltaria, tabula consecrata, viaticum Cn [portatile – co łatwo a snadnie może być noszono Mącz 313c] (2) :

W połączeniach szeregowych (2): KrowObr 86v; ázałz nie dáć zá święczenie/ [...] zá oleie/ od krzczenia kościołow/ ołtarzow/ ornatow / dzwono w/ portatyłow/ to ieft álábáftrowych kámykow/ obrałkow/ kości vmárłych RejAp 152.

MC